

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Krzysztof Michałkiewicz

BPS
KANCLERZ BIURA
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
wpłynęło dn. 7.03.06
nr 1271 podpis.....

Warszawa, dnia 2 marca 2006 r.

DPS.IV – 070 – A /938 – AZ/06

SEKRETARIA T
Biura Prac Senackich
Wysłano dn. 8.03.06
nr 1499 podpis.....

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

W odpowiedzi na oświadczenie Pani Ewy Tomaszewskiej – senator RP, przesłane pismem BPS/DSK – 043 -100/06 uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

W aktualnym stanie prawnym zabezpieczenie schronienia osobom tego potrzebującym należy do zadań obowiązkowych podstawowej jednostki samorządu terytorialnego, czyli gminy. Obowiązek zapewnienia tej formy pomocy określa art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.) w którym zapisano, iż do zadań gminy należy: „*udzielanie schronienia, zapewnienie posiłku oraz niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym*”.

Pomoc przyznana przez gminę może być udzielona w placówce dla osób bezdomnych powołanej przez gminę lub zlecona podmiotowi niepublicznemu zgodnie z procedurą konkursu ofert.

Organy wykonawcze gminy mają możliwość zlecać swoje zadania podmiotom uprawnionym w trybie konkursu ofert zgodnie z przepisami ustawy o pomocy społecznej (art. 25 – 35) i przekazywać na ich realizację dofinansowanie z własnych środków. Samorząd gminny, jako podstawowa jednostka wspólnoty mieszkańców, ma za zadanie zapewnić pomoc osobom potrzebującym, żyjącym w niedostatku, także w sytuacji braku schronienia, żywności i odzieży.

Zakres i sposób realizacji usług na rzecz osób bezdomnych, w tym zapewnienie noclegu, wynika, z ustaleń pomiędzy stronami umowy. W przypadku realizacji usług przez gminę we własnej placówce lub zlecenia usług podmiotowi niepublicznemu, władze gminy określają sposób i zakres usługi. Gdy podmiot niepubliczny prowadzi placówkę i nie ma umowy z gminą, wówczas sam opracowuje regulamin pobytu osób w placówce.

Wobec powszechności zjawiska bezdomności, występującego na obszarze całego kraju, podejmują działania służące wsparciu osób bezdomnych w sytuacji pozostawania bez zabezpieczenia podstawowych potrzeb bytowych, a także działania mające na celu ich aktywizację i wychodzenie z bezdomności. Zakres zadań na rzecz tej grupy osób został

określony w programie osłonowym Ministra Pracy i Polityki Społecznej pt. *przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu osób bezdomnych i zagrożonych bezdomnością*. Założeniem programu osłonowego jest wsparcie działań na rzecz skuteczniejszych rozwiązań w wychodzeniu z bezdomności poprzez aktywizację społeczną i zawodową tych osób, służącą usamodzielnianiu, a jako towarzyszące tym rozwiązaniom, przekazywane są również środki na funkcjonowanie placówek.

Moja pierwsza decyzja jako Ministra Pracy i Polityki Społecznej dotyczyła wystąpienia o przyznanie dodatkowych środków z rezerwy ogólnej budżetu Państwa na pomoc organizacjom świadczącym usługi osobom bezdomnym. Środki przyznane w dniu 8 listopada 2005r. w kwocie 3 mln zł przez Radę Ministrów pod przewodnictwem Prezesa Kazimierza Marcinkiewicza, przekazałem na wymienione wyżej potrzeby w celu uzupełnienia brakujących środków na realizację zleconych zadań.

W okresie zimy, a szczególnie intensywnych opadów i fali mrozów, kilkakrotnie apelowałem do wojewodów, a za ich pośrednictwem do służb pomocy społecznej oraz wszystkich służb publicznych odpowiadających za ochronę osób bezdomnych przed wyziębieniem i zamarznięciem, aby osoby te mogły znaleźć godne schronienie i zabezpieczyć podstawowe potrzeby bytowe.

W styczniu bieżącego roku Pan Kazimierz Marcinkiewicz Prezes Rady Ministrów przyznał dodatkową kwotę 600 tys. zł z ogólnej rezerwy budżetowej, na realizację zadań z obszaru pomocy społecznej na rzecz osób bezdomnych. Środki te przeznaczyłem w ½ dla organizacji o zasięgu ogólnopolskim, mających sieć placówek świadczących usługi na rzecz osób bezdomnych, a drugą część dla organizacji działających lokalnie wskazanych przez dyrektorów wydziałów polityki społecznej urzędów wojewódzkich.

Z wpływających do Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej MPiPS dwa razy w tygodniu raportów z wydziałów polityki społecznej urzędów wojewódzkich, wynika, iż w okresie zimy, w tym także podczas ostrych mrozów, nie wystąpiły w żadnym województwie sytuacje braku miejsc noclegowych. We wszystkich województwach zabezpieczono dodatkowe miejsca w placówkach prowadzonych przez organizacje pozarządowe, a w wielu także w placówkach pomocy społecznej prowadzonych przez gminy tj. domy pomocy społecznej, domy samopomocy, ośrodki interwencji kryzysowej, w których przygotowano łóżka, materace i pościel oraz dostęp do sanitariatów i możliwość spożycia posiłków na miejscu lub w jadalniach. Jeżeli osoby bezdomne spędzały noc w ogrzewalni, to dlatego, że nie wyrażały zgody na pobyt w placówce zapewniającej nocleg z łóżkiem do spania.

Znaczna ilość wolnych miejsc pozostaje nadal w Województwach: Warmińsko – Mazurskim (190), Mazowieckim (221), Łódzkim (222, w tym 89 dodatkowych w placówkach pomocy społecznej), Podkarpackim (169), Wielkopolskim (79, z możliwością uruchomienia 769 awaryjnych miejsc), Pomorskim (181, w tym 111 w Gdańsku), Zachodniopomorskim (83) – według stanu na koniec lutego br.

